

העצמה נשית באמיצות המצלמה

בעבודתי עם נערות ונשים, פיתחתי טכנית טיפול המתבססת על שילוב אמנויות – אמנות פלسطית, דרמה, תנועה, סייפור ודגם מיוחד על תחום הצילום – פוטוטרפיה. המטופלת מתבקשת להציג יפה בצילומה לאורך התהילך הטיפולי, ובאופן זה אנו יכולים להתרשם מבחירות הצילום שלה, לנתח את אופן הסתכלותה על הסביבה. באמצעות הבחורות האסתטיות שלה, אנו יכולים ללמוד על הדרך בה היא תופסת את המיציאות סביבה, מושבים בהן היא מתעסקת בחיה האישים. כמו כן, המטופלת חווה מפגשי צילום בהם אני מתמקדת בה, מה שמאפשר לנו לחקר את החוויה הסובייקטיבית שלה כלפים, ואת הפירוש לאופן בו היא נטפסת ע"י הסובבים אותה. בונסף, אני מקיימת מפגשי צילום חד פעמיים נשים – "העצמה באמצעות המצלמה" – כדי

אלו זמנים רגשים, מלאי פגימות, אשר מצרים העבודה מלאת עידן, וקיים צורך ממש לשמר על האישה/נערה. ולכן, בתקופות ביןימיםalo – הכל כך ממשמעויות בחיה של האישה, העבודה הטיפולית צריכה להיות רך בגבולות הנכונים לאישה, כל אחת בזרה המותאמת לה ביחסו ולכך הדגש קדום כל על החזק העצמה. באמורי הקודם, הצגת את המבוא לפוטוטרפיה ובבסיסה הטענה: 'אתה נראה, משמע אתה קיים'. החוויה של להיות בפוקוס המצלמה, בסיסה במענה לצורך נרקיסיסטי אונשי בסיסי. כל אדם זוקק להראות מתוך צורך רקסיסטי מולד. בצילום האישה/הנערה ובתיעוד רגעה החוד פעים, תוך הגדשת יופיה, רגשותה וחוזקה, ניתן לאפשר לה מבט מחודש אל עצמה, ולהעניק לה ערך עצמי חדש. התיעוד ואפשר לה לחזור ולהיבט ב'אני' שלה, כפי שלא מתאפשר ביום יום, לתת לה תחוות נוכחות, תחוות קיים, ותחוות נראות ועדות לך. המבט שופצולמת חווה מצד הפוטו-רפטי, הוא אהוב, עוטף, מעוריך ומוחפש "לשםך", רק את מה שיש למצולמת לומר. ללא ציפיות, ללא ביקורת, ללא אכבה, ובמילי שנכנס לה מילימ' לפה או בניט בה אופן שהיא עצמה לא ורצה לחות.

דימוי עצמי, קבלת עצמיות ובטחון עצמי, מרכיבים את מירב הטיפול. בטיפול באמצעות צילום, יש לנו את הכבד להעניק לאישה את הנראות הכל כך רגישה ואחרת, ואת החוויה הכל כך שונה של תפיסת ה'אני' שלה, כמו גם את היכולת לחות איתה ולהיות שותפים-נוכחים לנראות שלה, ובכך רק להעצים את הערך העצמי ואת חזיות הקים.

הכוח הזה של הצילום נעשה בעורת שיקוף הבואה שלה, היכולת שלה להתבונן בעצמה באופן השונה מבט בראי, אם מתוך זויות שונות, תארה משטנה, מגון פוקוסים. הרעיון הוא לשאול את המצלמת "מה את רואה?", מדובר בתהילך של שיקוף והעצמה.

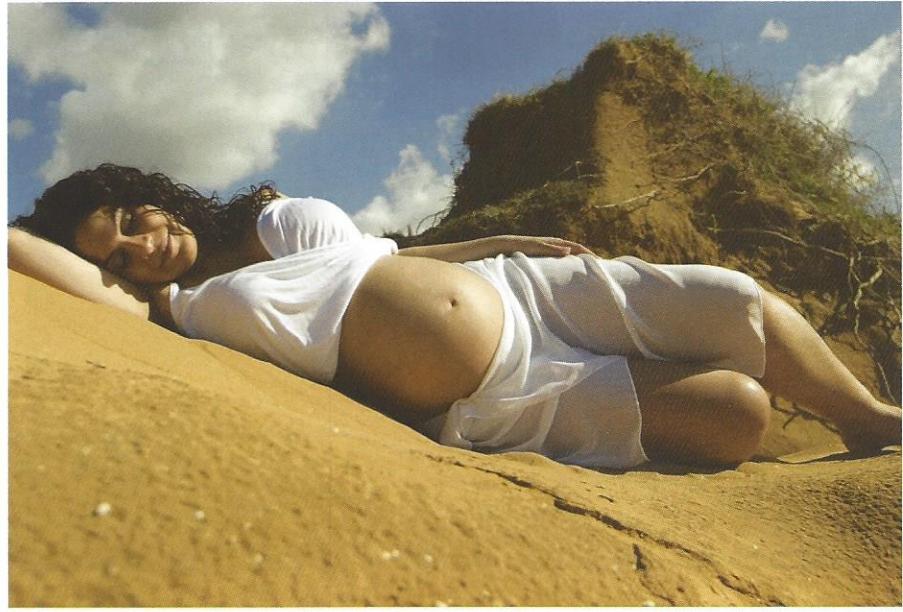
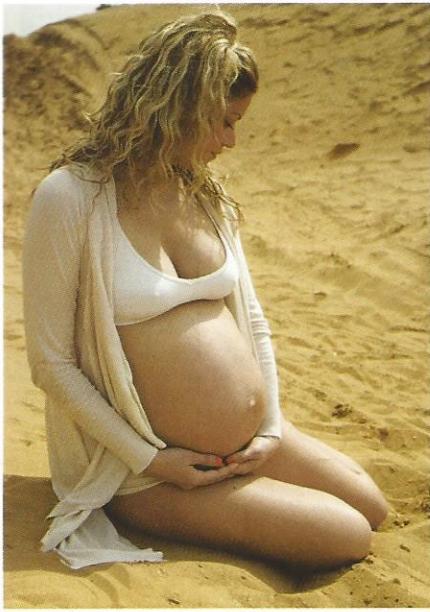

טכניקת טיפול המתבססת על שילוב אמנויות: אמנות פלسطית, דrama, תנועה, סייפור ודגם מיוחד על הצילום. נטלי בן ישראל מעניקה חוויה מחזקת ומצחכת לדימויי הנשי. וכן, יופי יהודית משולב ברכות בצילום נשים בהרין.

כתבת וצלמה נטלי בן ישראל

הדמיוי הנשי הוא דמיוי העובר שינויים וטלטלות לאורך כל שנות חייה של האישה, בשל התקופות המרבות בה הוא נמצא מבחבי ביןימים: ידות-ינוערים-משיות-הרוני-לאחר לדידה. הגוף הנשי נתן כל הזמן כל הדמיי העצמי של שינויים המשפיעים על הדמיי העצמי של הנורה/אישו ואשר מרכיבים עיבוד רגשי. מרביתנו מותלבמות עם דימוי עצמי המורכב מהישגינו בתחוםי החיים, קריירה ולא מעט מושפעות מהדיםומי הגוף שלנו, אשר התעצב בבסיסו בגלאי הגרות המודדים, בתקופת ההריון ובתקופה שלאחר הלידה. במצביו הביניים המאפיינים תקופות מעבר כמו, בין ילדות לנערות, במהלך תקופת ההריון ובתקופה שלאחר הלידה, האישה/הנערה, מוצפת הורמוניים, רגשות, לבטים וחששות.

natalie.benisrael - צלמת, פוטוגרפיסטית ותרכיסטית באמנות (M.A.), מטמחה בעבודה עם נשים ונערות, כדרך לעיבוד הדימיוני הנשי והעצמי.

natalie.benisrael@gmail.com
www.nataliebenisrael.com

תיקון טעות בגלויו הקודם:

בכתבה על "פוטוגרפיה" בגליון מס' 185, נפלה טעות: התצלומים צולמו בידי מטופלים במסגרת מפגשי פוטוגרפיה, ולא ע"י מחברת המאמר – נטלי בן ישראל.

ואיננה מתחברת למדיום הצלום והאמנות. מעצם הייצור, האישה/הנערה עוברת תהליכי של קתרזיס ושל פורקן – הויה היפוי, השחרור, ההתרככות לכדי מצב של נינוחות. התהליך עצמו מחזק וממלא מצברים. פעמים רבות בעת הצלומים בטבע, ניתן לראות את השממה הילידית, השובבה, על פניה של המצלמת. היא מאפשרת לעצמה להתנגן בצוורה שלא הייתה אפשררת ביוםיים, 'בעלם המבוגרים'.

השימוש באמנותיות הרבה בחות מאים, ומונטREL באופן משמעתי את מגנון ההגנה של כח חזקים בטיפול הורבלאי. הטיפול באמנותיות מאפשר ריחוק השכלתי, שבד בבד מרכיב יכול מיציקת תכנים רגשיים של המטופלת. המטופל מדברת על עצמה, דרך התיאור שלה את יצירתה או דמותה המשולמת. המצלמה והצלום הופכים לדידי אמתן;

להקניית הויה החביבת של נראות, לכדי שחורה, העצמה וחיזוק החוויה הנשית. דרך מאד חזקה ואפקטיבית לעובודה על הדימוי הגוף והדימוי העצמי. העבודה יצירוטית מספקת הויה בדומה לחוויה המשתק אצל ילדים. אפשרות עיבוד חומרים רגשיים מעולמה הפנימי של המטופלת, ע"י השלכה. היא לא מדברת על עצמה בציהירה, היא מדברת על היצירה שלה. היא לא מדברת על עצמה בתמונה, אלא על הבחרה המצלמתה. בעצם העבודה האמנותית, יש אפקט עצמתי של ערך. יוצרתי מהו שלא היה שם קודם. ראתה את עצמי מזוויות שלא ראיתי קודם. נתנית פרטסקיביה חדשה, לא רק במיללים, אלא בדבר שמחלל למודעותנו נוכחות עשויה במראה. דבר שמחלל למודעותנו נוכחות עשויה עבודה אקטיבית, גם אם האישה/הנערה תבייע במילויות התנגדות ראשונית, כי היא לא פוטוגנטית.

